

arbejdsmarked, og at der bør gennemføres helt eller delvist forbud mod reklamering for tobaksprodukter.

5. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser

For staten samt kommuner og amtskommuner vil lovforslaget indebære mindre udgifter til skiltning m.v. om reglerne om tobaksrygning, jf. lovforslagets § 6. Det er ikke muligt at skønne over størrelsen af disse udgifter.

Herudover vil der kunne opstå udgifter, i det omfang vedkommende myndigheder med henblik på at tillade tobaksrygning i lokaler, der er omfattet af lovforslaget, beslutter at gennemføre foranstaltninger, der sikrer mod ulemperne fra tobaksrygning.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til kapitel 1

Kapitel 1 omhandler sikring af røgfri miljøer.

Udgangspunktet ved udformningen af kapitlet har været, at folketingsbeslutningen alene tager sigte på at skabe værn mod den påtvungne passive rygning. Efter lovforslaget vil tobaksrygning derfor fortsat være tilladt, i det omfang det sikres, at dette kan ske uden gener for ikke-rygere.

Loven omfatter hele den offentlige forvaltning. Loven gælder også for domstole og for Folketinget samt myndigheder, der er knyttet hertil, samt for venteværelser hos autoriserede sundhedspersoner som f.eks. praktiserende læger og tandlæger. Loven gælder ikke for internationale organisationer og udenlandske myndigheder.

Ved bestemmelse af, om en myndighed eller institution er omfattet af loven, tages endvidere udgangspunkt i den afgrænsning af den offentlige forvaltning, som følger af lov om offentlighed i forvaltningen.

Det betyder, at der ved bestemmelse af, om en arbejdsplads kan henregnes til den offentlige forvaltning, lægges vægt på den organisatoriske placering, og kun i tvivlstilfælde hvilke funktioner der udføres.

Koncessionerede selskaber og selskaber, hvori det offentlige er aktionær eller interessent, er ikke omfattet af lovforslagets §§ 1-4.

Anvendelsesområdet for rygerestriktionerne er i øvrigt baseret på opregningen i folketingsbeslutningen.

Til § 1

Sigtet med bestemmelsen er at sikre, at ansatte på offentlige arbejdspladser ikke ufrivilligt udsættes for gener ved tobaksrygning. Dette gælder såvel de lokaler, hvor arbejdsfunktionerne udføres, som fælles opholdslokaler og lignende for de ansatte. Bestemmelsen omfatter således kantiner, fælles omklædningsrum, gangarealer, toiletter m.v.

Tobaksrygning er tilladt, såfremt det gennem effektive foranstaltninger sikres, at ingen af de ansatte generes af tobaksrygningen. Sådanne foranstaltninger kan f.eks. bestå i udluftningssystemer, rumopdelinger eller andre særlige bygningsmæssige forhold.

Til § 2

Bestemmelsen omfatter både eksterne møder og interne møder mellem ansatte i institutioner, møder i folketingsudvalg, kommunale udvalg, sagkyndige udvalg, som er nedsat af en offentlig myndighed etc.

Til § 3

Bestemmelsen omfatter offentlige lokaler, såsom modtagelseslokaler, ventelokaler, banegårdshaller, posthuse, ekspeditionslokaler etc.

Ved personer, der i henhold til autorisation driver selvstændig praksis inden for sundhedssektoren, forstås læger, tandlæger, fysioterapeuter og fodterapeuter m.fl.

Loven forudsætter ikke, at vedkommende myndighed m.v. eller person, der i henhold til autorisation driver selvstændig praksis inden for sundhedssektoren, skal oprette særskilte rygerum. I de tilfælde, hvor der ikke er indrettet særskilte rum for rygere, er de lokaler, der er omhandlet i denne paragraf, røgfrie.

Til § 4

Ved uddannelsesinstitutioner forstås såvel skoler som videregående uddannelsesinstitutioner.

Muligheden for at tillade tobaksrygning for personer, der ikke kan benytte særskilte rygelokaler, gælder både på hospitaler og andre institutioner.

Til § 5

Bestemmelsen omfatter persontransport med både bus, tog, fly og skib. Persontransport mellem et bestemmelsessted i Danmark og i udlandet er ikke omfattet.